

равда сторена намъ. Ние мислимъ тоже че слугуването е лѣсно нѣщо понеже да има ме прищевки (фангазии) е много лѣсно, срува ни се че нѣма по лѣсно нѣщо да ги угаждаме и задоволяваме. То е голѣма погрѣшка; и, за да се убѣдимъ въ това, достатъчно е да попитаме себе си дали ние изпълняваме въ всичко задълженията си. Въобщѣ, тия своенравни жени сж бездѣлкини, та тѣ трѣбва да бжджтъ по благосклонни къмъ сжщества обрѣчени на работа и осждени огъ скърбната нужда да служжтъ на други.

Трѣбва да си исповедаме че новий общественъ строй не е твърдѣ благоприятенъ за положението на слугитѣ. Въ старо време слугата бѣше единъ видъ подвластникъ (вассалъ.) Но той се считаше за членъ на семейството: ядеше на господаревата трапеза, и взимаше участие въ вѣчернитѣ забавления. Огъ какѣ слугата е станжлъ свободенъ чловѣкъ, неговото мѣсто е готварницата и пруста: той не е вече членъ на семейството. Мѣжду слугитѣ и господаритѣ се вижда да има една глуха борба: господаритѣ сж горделиви, а слугитѣ невѣрни; нѣма нищо мѣжду тѣхъ благо и отеческо; какго лѣсно ставатъ цѣняванията, тѣй лѣсно се и развалятъ; слугитѣ извършватъ работата си съ точностъ, но безъ прѣданностъ съ учтивостъ, но безъ любовъ; и мѣжду тѣхъ сжществува едно голѣмо равнодушие. Такова е положението на слугитѣ въ наше време. А това е едно нещастие за домътъ, дѣцата и за самитѣ слуги. Тѣзи послѣднитѣ се разващаватъ съ постояннитѣ мѣнявания на господари: като минуватъ огъ семейство на семейство, тѣ нѣматъ семей-